

נתמנה ♦ לראש-ממשלת צרפת לוראן פאביוס (38), ראש-הממשלה הצעיר ביותר בצרפת זה 160 שנה. פאביוס, בנו של סוחר-עתיקות עשיר, שהמיר את דתו היהודית לקאטולית, היה נער-שעשועים (שנהג במכונית ספורט, השתתף בתחרויות-רכיבה, וניר גן בחצוצרה במועדוני-ג'ז) לפני שהיה, בגיל 28, לראש לישכתו של פרנסואה מיטראן, אז מנהיג האופוזיציה הסוציאליסטית. עד מהרה עלה מתפקיד ראש מטה בחירות הניצחון של מיטראן ב-1981 למישרת-תישר (לענייני תקציב) ושר (התעשייה והמחקר המרעי). פאביוס, אב לשני בנים, נשוי לפרנסואז, בת מישפחת קאסטרו היהודית-ספרדית.

נחוג ♦ יום-הולדתה ה-34 של שלומית אהרון, הזמרת-האשה של להקת הכל עובר חביבי, שאחר משלושת גבריה, איש מושב צופית ויבל דור, הוא בעלה זה שש שנים ואב בתם, טליה, בת השלוש. במסיבת יום-הולדתה סיפרה אהרון כי היא ובעלה מנצלים את ערכיהם הפנויים לקריאה ולהאזנה למוסיקה.

נחוג ♦ בבתים, יום-הולדתו ה-73 של מורדיי (מוטקה) מאיר, מול-טימיליונר והצעיר בין שלושת האחים, שהקימו את חברות ועסקי האחים מאיר, המקיפים עולם, ממיפעלי טכסטיל ופלאסטיקה בארץ, מרד בנייה במערב-אפריקה, עד כליבו שלום. בניית מגדל-שלום ובניין עיריית תל-אביב, השייך להם ואשר העיריה משלמת עבורו רמי-שכירות. מאיר, בנו של סוחר עצים יוצא-רומניה, הוא ספורטאי ברם, כיום יור' איגוד הטניס שהיה, בצעירותו, הרץ המרכזי של

זמרת אהרון קריאה בערבים פנויים

קבוצת אלנבי תל-אביב (לימים: הפועל תל-אביב). מאיר עבר את כל קשת העיסוקים ממנהל קופת-מילווה בפרדס-חנה עד הקמת מיפעלים לייצור גפרורים (בירושלים, בגדאד, ביירות, קאהיר וניקוסיה של שנות-ה-40) ועד לעסקות-חליפין של ישראל בתקופת הצנע של שנות ה-50: קליפות תפוחים להפקת שמן אתרי לצ'קוסלובקיה תמורת תפוחי-אדמה. גאוותו המיוחדת היא על הבניין הגבוה ביותר במרחב (36 קומות), שאותו בנה בתל-אביב, מגדל שלום, הקרוי על שם אביו.

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-57 של אנדריי גרובלין, שריהוץ הסובי יטי זה 27 שנים. לפני כן היה גרומיקו שגריר ארצו בוושינגטון (שיל מילחמת

זכרו של שלום מאיר גם הונח בתל-שלום, שיכון אשר נבנה על-ידי האחים מאיר, בין כרכור לפרדס-חנה.

עמים בכל מחיר

למישטרה. לא רציתי. כי הם ילדים קטנים ולא יודעים מה שהם עושים. אבל בסוף הלכתי והתלוננתי."

תיקווה לחיים נורמאליים

כך הסתיים סיפורה של ריטה כי בית-המישפט, כשהעידה נגד שני

החושים והיתה לי פיתאום הרגשה של פחד. אמרתי שאני רוצה ללכת. אבל אחד מהם קפץ עליי ואמר שלא יתן לי ללכת. הוא התחיל לגעת בי ולקפוץ עליי. אמרתי לו שאני לא רוצה בו, אבל הוא הפשיט אותי וניסה. הוא לא הצליח, מכיוון שהוא גדול ואני קטנה, והוא נורא התעצבן.

השתוללתי. הוא רצה לעשות כי מעשה-סדום, המשכתי להשתולל, אבל

חשיש ושאני הייבת להיות מסטולית, סיפרה. הצעירים התייעצו ואחר-כך אמרו לריטה כי אולי יצליחו להשיג עבורה חשיש.

הוא גדול, ואני קטנה

שני ניים מהם הזמינו אותי למכונית שלהם ואמרו לי

צעירים בני 18, שהואשמו באינוסה ובהדרחתה לעישון-סמים. אחרי ששמע בית-המישפט את עדותה של ריטה, נראה היה כי לא הוכחה עבירת האינוס ככות, ולכן הוחלף אישומם של השניים לאישום על בעילת קטינה.

כשאתה מעשן חשיש הגוף נהיה כבר, ולא יכולתי לקום. הם ניסו למשוך אותי, אבל כאשר מישהו מסטול, משיכה קטנה דורשת המון כוח, ולי לא היה כוח להתנגד.

שנוסעים לעשן. היה איתם עוד כחור שלישי, שנהג כאוטו. הנער שהביא את ריטה למועדון לא נסע איתם, מכיוון שהוא התנגד לכל עניין הסמים. ריטה נסעה עם מכריה החרשים לבדה. שאלתי אותם לאן נוסעים ומה

היא קטנה, שברירית וכת 17. מזה שנה היא מסתובבת בישראל אחרי שנשלחה לכאן מגרמניה, שם נולדה. ריטה (שם ברזי, השם האמיתי נאסר לפירסום) היתה ילדה בעייתית מאוד כארץ מולדתה. אמה מתה עליה בילדותה. אחרי ששנים רבות היתה מאושפזת במוסדות שונים, בגלל אלקוהוליות. בזמנים שבהם היתה האם בכית ניסתה להרוג את בתה הקטנה, שפחדה ממנה פחד-מוות.

בגיל צעיר החלה ריטה לקחת סמים. אבל באלכוהול לא נגעה. הרוגמה שנתנה לה אמה היתה כואבת מדי. פה ושם לקחה שאיפת חשיש, סיגרית מריחואנה ולפעמים אל-אס-די. מכאן לסמים קשים כבר לא היתה הדרך וחוקה.

מגבית על החוף

אולם גמילה לנערה כזו איננה דבר קל, וסמים בישראל אינם קשים להשגה יותר מאשר בגרמניה. הייתי בתולה עד ישראל, כאן היכרתי בחור וחייתי איתו. זה נכון שהייתי מעשנת חשיש בישראל, אבל זה לא נקרא סמים. אלקוהול יותר גרוע מחשיש, הצהירה ריטה.

היא היתה בקיבוץ רק ימים ספורים. מהר מאוד למדה היכן מוקדי-הסמים בארץ והגיעה לשם. יחד עם חברה אחרת, שפגשה על החוף באילת, ירדה לטאבה. השתיים נדרו לעיני-גדי ולאילת. הן היו ישנות על החוף, מבקשות כסף מאנשים כדי לאכול ולקנות סמים. עשינו מגבית בין האנשים שבהוף והם נתנו לנו כסף. לא עשינו כלום תמורת הכסף, סיפרה ריטה.

אבל המגבית לא הספיקה לזמן רב. בעיקר כאשר רוב הכסף הלך לחשיש. לכן התחילה ריטה לעבוד בבית-קפה וכפאב כמלצרית. המישפחה מצאה אותה שם וקראה לה לחזור לתל-אביב. בתל-אביב יש לה בת-דוד, שהסכימה להלין אותה בביתה כמה ימים. ריטה הכירה נער צעיר שלא ידע

ריטה בת ה-17 חיפשה חשיש — אבל היא מצאה אונס — והיא לא רצתה להתלונן

ריטה סיימה את סיפורה העצוב בתיקווה כי תמצא מקום שיהיה מוכן לקלוט אותה ולאפשר לה לחיות חיים נורמאליים ולהיגמל מהסם. שני הצעירים עומדים להתגייס בימים אלה לצהל, ובוודאי למדו לקח מהמיקרה.

הנהג של המכונית ישב והסתכל עלינו אבל הוא לא עשה כלום. הם אמרו לי להתלבש והסיעו אותי הביתה. השעה כבר היתה כמי עט שש כבוקר. הגעתי לבת-דודתי מסטולית לגמרי. סיפרתי לה מה שקרה לי והיא שיכנעה אותי ללכת

שם, כי פחדתי. הם הביאו אותי לדירה ושם התחילו לסדר. כאנג'. זה דבר כמו נרגילה, כדי לעשן. לא היה להם כוש דבר מוכן, אז הם עשו. כאנג' מפלאסטיק וגייר מגולגל. עישנתי איתם. פיתאום לא הר-גשתי נוח. אחרי העישון מתחדרים

העולם) ובלונדון. נחוג ♦ בנתניה יום-הולדתו ה-79 של עובד בריעמי, מייסד העיר (שנקראה על שם הנדבן היהודי אמריקאי נתן שטראוס, אשר, בניגוד לציפיות של נותני שמו החדשה, לא תרם מאומה לבניית העיר), ומבעל מערב ובניית מנעוריו (שיסד, ככר בגיל 13, את ארי — אגודת רעים-ידידים). נודע גם בסחר קרקעות אשרוד ובפיתוח תעשיית היהלומים.

אסתר סמילנסקי, גנת במיקצועה, תנו של אחד מראשוני רחובות ואלמנתו של משה סמילנסקי, מי שהיה מקורב לברית שלום של שנות ה-30, והיה ידוע כמתבר סיפורים על חי מוסה. סמילנסקי, בעל כרמים, שהיה מקורב לברית שלום של שנות ה-30, שביקשה להדק את הקשרים בין שני העמים בארץ, נשא את אסתר בגיל 60, אחר שנתאלמן מאשתו הראשונה, אם שלוש בנותיו.

שנים אלוף הארץ בהיאבקות, והתבלט בשחיית נהר הירקון לאורכו. בריאל, שהציל במשך 45 שנות עבודתו בחופים 7000 איש מטביעה, כותב לאחרונה שירים (זה לא אומר שאנשים/המרגיעים לגיל שמונים/ וממשיך לשמור על לשון כוטה. דוגמת לשון: החתיכות בימים ההם לכשו ביקיני עד הברכיים, אבל זה היה יותר יפה מהחוטים שלובשים היום). נפטרה ♦ ברחובות, בגיל 100,

הוא אב לשלוש בנות, שאחת מהן היא אשתו של ראש עיריית הרצליה, אלי לנדאו. נחוג ♦ יום-הולדתו ה-81 של אהרון בריאל, ותיק מצילי הארץ, שהתפרסם כאהרונצ'יק המציל ואשר זכה מפי מי שהיה שריהפנים, משה שפירא, בכינוי החיבה, רבי-מציל. בריאל, בנו של סוכנדגים מחצייהאי הרוסי קרים, החל את דרכו בארץ כספורטאי (הריפת כדור-כרזל, כרוגל, היאבקות ושחיה), היה במשך